

16 Din; špeharji 31 zaklanih svinj 1 kg po 13—16, slanina 12—14, kmetje 7 voz krompirja po 1—1.50, čebula 5—6, 14 voz zena po 95—130, 1 voz otave 120—130, 2 slame 55—65, 7 voz škopa po 1.75—2. Kozličkov je bilo 9 po 50—90 Din. Kokoš 30—45, piščanci 30—75, raca 20—30, gos 40—60, puran 40—70. Česen 18 Din. Črešnje 16, jabolka 18, suhe slive 9—12. Mleko 2—3, smetana 12—14, surovo maslo 36—40. Jajca 0.75—1, med 12—20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 27 konjev, 15 bikov, 139 volov, 354 krav, in 35 telet. Skupaj 570 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 26. maja 1931 so bile sledeče: Debeli volli 1 kg žive teže od Din 5.50—7.70, poldebili volli 4.25—5.—, plemenski volli 3.50—4.50, bikji za klanje 4—5, glavne krave debele 3.25—5.—, plemenske krave 3—4, krave za klobasarje 1.75—2.50, molzne krave 4—5, breje krave 4 do 4.50, mlada živina 4.50—7. Prodanih je bilo 224 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 16 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 29. 5. 1931. Na sejem je bilo pripeljanih 368 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 60—80 Din, 7—9 tednov stari 90—140 Din, 3—4 mesece stari 160—250 Din, 5—7 mesecev stari 300—350 Din, 8—10 mesecev stari 400—450 Din, 1 leto stari 600—700 Din, 1 kg žive teže 6—8 Din, 1 kg mrtve teže 9—10 Din. Prodanih je bilo 204 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg Din 18—20, volovsko meso II. vrste 14—16, meso od bikov, krav in telic 9—12, telečje meso I. vrste 25—35, telečje meso II. vrste 12—20, svinjsko meso sveže 14—25. Maribor, dne 26. maja 1931.

*

Na zapadu nič novega.

Pri zdravniku za ženske bolezni v Krakavi dr. Kellerju se je oglasil te dni neznan možki, ki ga je prosil, naj bi se podal k težko bolnemu. Peljal je zdravnika v zakotni del mesta. Ko sta stopila slednjič v stanovanje, kjer bi naj bil bolnik, sta se vrgla na zdravnika dva moža in ga zvezala. Med smrtnimi grožnjami so zahtevali lopovi kot odkupnino 4000 dolarjev. Ker ni imel zdrav-

nik toliko denarja pri sebi, so ga prisilili banditi, da je pisal profesorju dr. Glacelu pismo, v katerem ga je pozval, naj pride takoj v označeno hišo, kjer bo izvršil nujno potrebno operacijo. G. profesor je sledil klicu. Ko je prestopil prag zgoraj omenjene hiše, so tudi seveda njega takoj zvezali. On je moral pisati svoji ženi, katero je prosil, naj dvigne iz banke 4000 dolarjev in jih prinese v označeno hišo.

Žena se je pokorila moževemu pismu in se je podala na označeni naslov. Zadelo jo je usoda ujetništva in eden od lopovov jej je odvzel ključe od stanovanja. Tolovaji so se odstranili, ko so skrbno poprej zaklenili vrata ječe v poljskem velemestu.

Po dolgem prizadevanju se je posrečilo profesorju Glacelu, da se je rešil spon, je osvobodil nato še oba ujeta tovariša in so vlomili vrata. Poklicana policija se je podala v profesorjevo stanovanje, ker so bili odvzeti gospej profesorjevi ključi nasilnim potom. Stražniki so zalotili pri profesorjevih tri lopove. Dva sta jim ušla preko hodnika, tretji je skočil iz prvega nadstropja na cesto. Med bežečimi banditi in policijo je prišlo do izmenjave strelav in eden od drznežev je obležal težko zadet. Pri ranjencu so dobili svoto 4000 dolarjev.

*

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Ana v Slov. gor. Kam pa pojdeš Ti, Tone, v nedeljo, dne 7. junija? Kaj me vprašaš, France, ali še ne veš, da na splošno željo občinstva ponovi »Fantovski odsek« v srce segajočo kmetsko zaloigro »Užitkarja«. Torej greva brezdvomno tudi midva, da vidiva in slišiva to zaloigro, ki je vzeta iz življenja in trpljenja kmetskega stanu. Osebito vabi odbor na to prireditev naše očete in mamice ter vse naše ožje sosede od Sv. Benedikta, Sv. Lenarta ter Marije Snežne. Začetek točno ob pol četrti

uri popoldne v »Društvenem domu«. Na veselje svidenje! Bog živi! Odbor.

Nazarje. Naši igralci bodo v nedeljo dne 7. t. m. priredili »Desetega brata«. Ker so vloge v rokah pridnih igralcev, vemo že naprej, da bo igra dobro izpadla, zato vsi prijatelji prosvete uljudno vabljeni! Začetek točno ob 3. uri popoldne.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V nedeljo dne 7. junija proslavimo Finžgarjevo 60letnico s primernim govorom ter igro »Verigas«. Podhonski fantje pa bodo zapeli nekaj narodnih pesmic. Pokažite z obilno udeležbo, da znate ceniti kulturno delo naših zaslužnih mož!

Sv. Vid na Planini. Naša Dekliška zveza vabi na gledališko predstavo, ki jo vprizori v nedeljo dne 7. junija ob treh popoldne v društveni dvorani. Pridite v obilnem številu!

*

Razvanje pri Mariboru. V nedeljo, dne 7. junija imajo bivši vojaki Razvanjčani ob 8. uri dopoldne v podružnici sv. Mihaela cerkveno opravilo. Službo božjo opravi in pridiguje g. dekan Sagaj iz Hoč. Popoldne istega dne pa se vrši ljudska veselica prostovoljnega gasilnega društva v Razvanju. — Občinski kuluk že opravljamo, banovinskega homo odplačali.

Št. Peter pri Mariboru. V Metavi je umrl Cafnik Mihael, star 72 let. Zapušča vdovo, s katero bi prihodnji mesec praznoval 50 letnico zakonskega življenja. Njemu je sledil v večnost Kaloh Janez, viničar v Metavi, star 42 let. Rajni zapušča ženo in troje nepreskrbljenih otrok. Oba je smrt pobrala nenadoma. Prvega je zadela kap, drugi pa je umrl po enodnevnih boleznih. Naj počivata v miru!

Sv. Anton na Pohorju. V spomin 700 letnice smrti sv. Antona Pad — umrl je v Padovi s pesmijo Devici Mariji na čast — se bo obhajala v tukajšnji cerkvi ob Antonovem tridnevnicu. Začetek v četrtek zvečer z uvodno pridigo in litanijami. Petek, praznik Srca Jezusovega, dvojno opravilo, ob 6. in 10., pri obeli

Sprejme se kovaški vajenec, ki ima veselje do obrti, z vso oskrbo v hiši. — Pastir ali pastirica, ki bi pomagala tudi gospodinji. Perše Viktor, Poljčane. 914

Tovorni avto 2 1/2 ton v dobrem stanju radi nabave malega voza proda po ceni Bernhard, Aleksandrova c. 61. 900

Proda se lepo posestvo eno uro od mesta Ptuj, tik banovinske ceste. Obstoji hiša gospodarsko poslopje, vse v dobrem stanju. 11 oralov: njive, travnik, gozd in lep sado nosnik, vse v ravnini. Proda Franc Kramberger, Grajena, št. 17 pri Ptuj. 901

Posestvo se proda ali da v najem. Sveti Miklavž 78. Hoče. 908

tančen zapisnik z vsemi, o katerih je znano, da so bili oropani ali napadeni od Guzajeve tolpe. Sestavljanje nepotrebnih zaslišanj je bilo čisto nepotrebno, dolgotrajno in niti najmanj nevarno. Predno so bili zapisniki prepisani na čedno, odposlani na pristojno mesto in tamkaj prečitani, je trajalo presneto dolgo. Šele z visokih uradniških mest so ugibali, ali je Guzajev pojav istinost, kje se klati ta pošast v človeški podobi, in kako jej priti do živega. Po temeljitih posvetovanjih ter dopisovanju sem in tja je priromala na žandarmerijske postaje zapoved: potom pogostejih patrolj dveh mož je ugotoviti, kje se zadržuje tolovaj in kako močna bi naj bila njegova tovaršija. Oblast je bila že davno pozabila, da je bilo razpisanih na Guzajevo glavo 150 goldinarjev in ga ubije slobodno vsakdo, kjerkoli ga dobi. Za razpisano vsoto se ni doslej zmenil nikdo, najmanj gotovo žandarji, katerim je bila ljubša cela koža nego nevarno srečanje s samo na 150 goldinarjev ocenjenim razbojnikom. Stara nagrada na uboj tolovaja je bila pozabljena, za

novi ni bilo denarja in suho povelje izsleditve ter patroliranje ni tolikanj vleklo. Kljub dejstvu, da pri višji gospodi ni bilo pravega zanimanja za Guzajeve pohode, je storilo orožništvo toliko svojo dolžnost, da je doznalo s povpraševanjem pri bogatejših kmetih, krčmarjih ter trgovcih, da se potika iskani poglavar po olimskih hostah in se zadržuje po samotnih bajtah ter krčmah med Št. Jurjem in Pilštajnom.

Pravega opisa o tolovaju niso imeli, dokler ga ni fotografirala duhovščina v obširnih vlogah na glavarstvo. Varstveni in za osebno varnost odgovorni organi so bili takega mnenja, da mora biti prosluli razbojnik: velike ter močne postave, nasršenih brk ter daljše brade, z nožem za pasom, s puško preko rame in že na zunaj vidno oblečen po tolovajsko. Ker vseh teh znakov na Guzaju ni bilo, nikdo niti sanjal ni, da se skriva razbojnik najlažje za boljše obleko in v sveh mogočih vlogah. Ker je bila oblast tedaj z vsemi varnostnimi odredbami vred še vedno za srednjeveškim plotom, je umljivo, da je uganjal Guzaj

posvetitev župnije Srcu Jezusovemu, popoldne slovesen sprejem selniške procesije, pridiga in litanije. Sobota — god sv. Antona — sv. maše od 4. ure naprej, ob 6. pridiga, slovesna sveta maša v namen selniške procesije, sprejem procesije iz Ribnice, Vuzenice in od drugod, pred poznim opravilom se bo blagoslovil po škof. pooblaščenca novi križ na pokopališču, popolnoma prenovljeni glavni oltar, lurška Marija z votlino, novi krstni kamen s krasnim nastavkom, pridiga in slovesna sv. maša za vse dobrotnike cerkve. V nedeljo — lepa nedelja — opravilo ob 6. in 10., sklep tridnevniče s procesijo. Častilci sv. Antona Padovanskega, velikega čudodelnika, pridite, da si ob njegovem 700 letnem jubileju izprosate raznih milosti za dušo in telo, za sebe in svoje drage!

Polička vas pri Jarenini. Ze dve leti hodijo inženjerji merit novo cesto od Sv. Jakoba čez Poličko v Št. Ilj. Nova cestna zveza je res krvavo potrebna. Ne samo za domačo in okoliške občine, ampak s cesto se bo otvorila nova krajša zveza iz Št. Ilja preko Sv. Jakoba in Sv. Jurija v Slov. gor. v osrčje Slov. goric pri Sv. Lenartu. Želeti je, da bi se čim prej začelo z gradnjo, ker je baje večja vsota naložena za to cesto.

Jarenina. Dne 24. maja t. l. je tukaj umrla splošno spoštovana posestnica Anica Tok. Pokopali so jo ob veliki udeležbi domačinov in prijateljev iz sosednjih župnij. Na sedmini je nabral med udeleženci g. Anton Ribič, krojaški mojster iz Grušove 100 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Naj počiva v miru! Njemu možu naše sožalje!

Vurberg. Ker je v ruskem sanatoriju dosti Rusov, so tudi Vurberg obiskali preteklo sredo Kubanski kozaki—džigiti. Ob šestih zvečer so se s svojimi iskrimi konji predstavljali na graščinskem pašniku ob Dravi. Navzoči so bili v prvi vrsti Rusi iz sanatorija, pa tudi drugih ljudi se je precej nabralo z Vurberga, od Sv. Martina, iz Ptuja in od drugod. Žal, da je bila predstava prepozno razglašena, ker bi se bilo nabralo dosti več ljudi. Vsi navzoči so se čudili drzni kozaški predstavi. V naglem divjem diru so jahalci pobirali robe, ležeče na tleh, telovadili so, stali, skakali in jahali viseč ob strani na konjih. Ko so predstavljali bitko, se je konj sam vlegel na zemljo, da so nanj položili ranjenca. Vsi navzoči gledalci so bili

s svojo bando tako dolgo nemoteno najbolj gorostasna ter kričeča razbojništva in grozodejstva.

Treba še posebno omeniti, da so bili poleg duhovščine posebni Guzajevi sovražniki njegovi domačini iz šentjurskega trga. Te je še bolel ter razburjal nekaznovani uboj ubogega občinskega beriča, ki je bil sposobnejši od vseh žandarjev, kaj šele sejmske tatvine, obcestni ropi, ki jih prizarja že tako dolgo faran ene najbolj mirnih in dobroglasnih župnij lavantinske škofije. Trško izobraženstvo z dr. Ipavcem na čelu je besnelo proti tolovaju in gorje mu, ako bi ga bili prepoznali kje v kaki krčmi. Guzajev Francuh je znal za to kačje sovraštvo domačinov tržanov in radi tega je pošiljal na boljše naslove po Št. Jurju pisma, v katerih je odlične osebnosti zasmehoval in jim pretil z bridko osveto. Šentjurčani so bili tudi oni, ki so pogruntali tako približno, kje bi utegnili biti varno gnezdo njihovega proslulega rojaka.

Za vse ovadbe, ukrepe in ugibanja o njegovem stalnem zadržavanju je Guzaj zvedel mnogo

Društva

prosvetna, gasilna in druga še ne poznajo

najnovejši pomnoževalni aparat

„ORMIG“

ki pomnožuje vabila, note, okrožnice itd zelo enostavno.

Ako se zanimate, pišite po ponudbo

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

prav zadovoljni. Vrhim Kozakom želimo le to, da bi mogli kdaj še mirno živeti v svoj prelepi kavkaški domovini.

Sv. Trije kralji v Slov. gor. V četrtek, v petek in v soboto dne 11., 12. in 13. junija se vrši v tukajšnji romarski cerkvi slovesna tridnevniča v čast presv. Srcu Jezusovemu, ki jo hosta vodila oč. oo. kapucina p. Janez Reberc iz Varaždna in p. Bonaventura Savec iz Maribora. Zjutraj so pridige o Srcu Jezusovemu, zvečer pa stanovski nauki, na praznik Srca Jezusovega in v soboto bo tudi pozna služba božja. Slovesnost se zaključi v nedeljo Srca Jezusovega z veliko procesijo sv. R. T. in s kipom božjega Srca pri pozni službi božji, h kateri pridejo procesije od Sv. Trojice, od Sv. Antona in od Sv. Ana v Slov. gor. Častilci božjega Srca, domačini, iz sosesčine in iz Slovenskih goric, na veselo svidenje pri tridnevniči, posebno še ob slovesnem sklepu! Vredno je božje Srce, da ga najlepše skupno počastimo!

Mala Nedelja pri Ljutomeru. V četrtek 24. t. m. je umrla v Drakovcih po daljšem bolehanju posestnica Marija Malek, v lepi starosti 70 let. Pokopali smo jo na binkoštno nedeljo in je ogromna udeležba pri njenem pogrebu pokazala, kako ugledna in spoštovana je bila pokojnica pri vsem prebivalstvu. Bodi

je med nami prijazen spomin in večna luč njaj sveti!

Krapje pri Ljutomeru. Prostovoljno gasilno društvo Krapje ima v nedeljo dne 21. junija ob dveh popoldne na Gornjem Krapju blagoslovitev motorne brizgalne in avta ter veliko tombolo s krasnimi dobitki. Sosedna društva se prosijo, da ta dan ne prirejajo nikakih prireditev. Vabimo vse prijatelje gasilstva, da nas posetijo v obilnem številu!

Sv. Jurij ob Taboru. Lepa letošnja binkoštna nedelja je imela pri nas lep mrtvaški pogreb, v katerem smo spremljali na pokopališče telesne ostanke pravega krščanskega moža, g. Antona Rančigaj, po domače Homota iz Kaple, ki je umrl na posledicah kapi. Cela Savinjska dolina dobro pozna tega moža, ki se je vedno neustrašeno v prvih vrstah boril za zmago krščanskih načel v javnem življenju. S svojim korajžnim nastopom je kot govornik ugnal vsakega političnega nasprotnika. Naj počiva v božjem miru! — V četrtek dne 28. maja okrog poldneva so pri Zakonjškovih v Šmiklavžu požigali suhljad v gozdu. Naenkrat pa je veter zagnal iskre v 300 m oddaljeno hišo in v gospodarsko poslopje, ki je vse z živežem in obleko v dobri uri do tal pogorelo. Vsako gašenje je bilo popolnoma izključeno. Ljudje in živina so se iz objema plamenov komaj rešili. Usmiljena srca bodo hudo prizadetim pogorelcem prav gotovo pomagala!

Sv. Jurij ob Taboru. Na binkoštno nedeljo je bila naša lepa občina pod žalostnim vtisom izgube obče priljubljenega in sirom ožje domovine znanega Hamotovega očeta, g. Antona Rančigaja iz Kaple. Nenavadno dolga vrsta prijateljev, znancev in hvaležnih občanov s korporativno udeležbo občinskega odbora in gasilnega društva je spremlila pokojnika na njegovi zadnji poti ter mu izkazalo ljubezen in spoštovanje preko groba. Kakor je bil Hamotov oče mož iskrenega in plemenitega značaja, in bilo celo njegovo dolgo življenje neomadeževano ter prepojeno strogega krščanskega prepričanja, ki ga je ob vsaki dani priliki rad javno pokazal in zagovarjal, tako vzorno je vzgojil vse svoje otroke, ki zavzemajo vsi odlična mesta. In kakor se je odlikoval v svojem vzornem domačem gospodarstvu in čednostnem družinskem življenju, tako

poprej nego žandarji. Radi dobro razporedenega vohunstva in radi priljubljenosti med nižjimi sloji mu je bila malenkostna kretnja, odbiti vsak napadalni poskus. Proti njemu odrejene patrulje so rodile le to, da ni čepel ob prostem času le pri Drobnetu na Košanci in v mlinu pri Barbki, ampak je spreminjal svoja dnevna ter ponočna zatočišča. Žandarji so lezli na vohanje za njim v jutranjih urah in to je znal razbojnik. Na vse zgodaj se je razgledoval s kakega vrha po okolici. Ko je videl že prav od daleč dolgi orožnikov bajonet, je lahko prisegel, kam jo kreše oko postave in kje bo on danes povsem mirno ter varno veseljačil. Mimo Drobnetu na Košanci se je večkrat prisvetlikal kak bajonet, vršila so se tudi povpraševanja glede posestnikov in prebivalcev samotne krčme, a se je vse razbilo ob trdosti Guzajeve organizacije in ob molčečnosti Drobnetovih sosedov. O Amonovem mlinu v prevorski grabi ob Bistrici ni sumil kaj slabega nikdar kak orožnik.

Ko je Guzaj enkrat temeljito proučil načrt

Singer šivalni stroj za pogrezniči se proda po cen. Studenci, Kralja Petra c. 90. 925

Posestvo 8 oralov se proda radi preselitve. Eno uro od Maribora. Peklar Maks, Dragočeva 49, Sv. Marjeta ob Pesnici. 928

Razpis. Dražba sejmskih stojišč v Rušah se vrši na Lepo nedeljo t. j. 7. junija t. l. ob 3. uri popoldne na trgu v Rušah. Zakupna doba traja tri leta, razen tega se plača od vsakega sejma posebna stolnina. Občinski urad Ruš. 931

Inserirajte!

vrlo se je izkazoval kot dolgoletni občinski odbornik in cerkveni ključar, kjer je istotako neizprosno zastopal načela krščanske pravičnosti in napredka v vsem dobrem in lepem. Kolikor je na tihem storil dobrega, to mu bo Vsedobri še posebej poplačal. Vsem njegovim ostalim domačim bodi v tolažbo, da bo njegovo bivanje onkraj zaslužno uživanje večnega plačila. Številni prijatelji njegovi pa ga hočemo ohraniti v trajno lepem in hvaležnem spominu ter ga skušati posnemati v njegovih vrtilinah, dokler se ne vidimo v večnem rajju.

Šmarje pri Jelšah. Lepšega majnika od letošnjega še pač menda ne pomnimo. Skraja se je sicer nekoliko kisal, pa si še je kmalu premislil, da je Mariji posvečen, in nam je natrosil toliko cvetja na naše sadno drevje, da bi bilo pričakovati najbogatejše jeseni. Pa kaj, ko se zopet pojavilo strahovito veliko mrčesa, ka nam naše upanje uničuje. Pod toplim solncem je tudi po vinogradih toliko nastavilo, da bi bilo treba že sedaj za posodo skrbeti, ko bi nam vse na trti ostalo. — Prekrasni mesec pa se je slabo poslovil, ker je nam v hladni grob položil pridno gospodinjico in skrbno mater Marijo Novak iz Stranj. Svetovna vojna ji je pobrala dobrega moža in sama je lepo gospodarila ter odločno krščansko vzgajala svoje otroke. Prelep pogreb in obilne solze ob odprtem grobu so pričale o njeni splošni priljubljenosti. Bodi ljubi Bog tolažnik osirotelim otrokom in še posebej sinu-vojaku, ki se zaradi oddaljenosti Valjeva ni mogel udeležiti pogreba.

Št. Janž pri Rečici. Iz vseh krajev Slovenije čitamo dnevno v časopisih o umorih, tatvinah ter o roparskih napadih. Tako je bil tudi pri nas minuli teden izvršen roparski napad, ki je bil dosedaj v naši okolici le redek pojav. V noči od 26. na 27. maja se je vračal iz Rečice v smeri proti Št. Janžu domov kmet Ivan Železnik iz Poljan. Po samotni pešpoti omnjene smeri, baš na sredi polja, zapazi nekoliko korakov pred seboj dva nepoznana p... nika, ki sta vedno bolj zastajala ter se nje mu bližala. Ko dospeta neznanca do bližnjega ob poti ležečega gozda, mu naenkrat izgine oči izpred oči ter se skrijeta v gozd. Kmet Ivan Železnik nadaljuje svojo pot ne meneč se za osebi, ki ste malo pred njim korakali. Ko se približa mestu, kjer sta neznanca potni-

ka izginila v gozd, nenadoma skoči izza drevesa eden od prej omenjenih potnikov, ga prime za suknjič in zahteva od njega denar. Železnik je bil krepkejši od napadalca in ga je vrgel na tla. Napadalec zopet vstane in v drugič skoči k njemu. Železnik potegne iz žepa nož ter ga zabode v levo ramo. Po izvršenem dejanju je zavpil napadalec: »Joj meni, jaz sem jo že dobil!« Nato je Železnik pobegnil z bliskovito naglico v gozd, kjer ga je pa sprejel z revolverskimi strelji tovariš ranjenega napadalca. Zadevo je takoj drugi dan Železnik prijavil orožniški stanici v Mozirju, ki je pričela stvar preiskovati.

Pišce. Dne 24. maja, ravno na binkošti, je preteklo 25 let, kar sta v cerkvi Srca Jez. v Gradcu prejela zakrament sv. zakona g. Stojan Josip in Nežka, njegova blaga gospa. Rake in slavnostni strelji so že na predvečer oznanili dan njune srebrne poroke in spremljali ves dan ginljivo slovesnosti. Skupno sta prebila 20 let življenja v Ameriki, si po svoji vrnitvi leta 1924 sezidala v kras našim Piščam novi dom »Villa America« in si uredila v njej umetno, to je parno pekarno. Kar sta si želela, sta v 25. letih svojega srečnega zakona dosegla. V svesti sč, da jima je ta presrečni dan pripravil Gospod, sta v krogu svojih sorodnikov in prijateljev pohitela v cerkev. Ginljivo je bilo, ko je g. župnik po končanih večernicah izpred oltarja razlagal pomen te lepe slovesnosti, še bolj, ko sta si naša jubilarita tako svečano zatrjevala nadaljnjo zakonsko ljubezen in zvestobo. Veseli gostje so na gostji zbrali 210 Din za novo bogoslovnico v Mariboru. Čestitamo odličnima srebrnoporočencema in želimo, da ju Bog vse ljubezni ohrani in sedanjem zdravju in zadovoljstvu do zlate poroke in še dalje!

Buča. V sredo dne 27. maja smo izročili mater zemlji telesne ostanke 70letnega posestnika Antona Bizjak, krščanskega moža, dobrega in mirnega sosesa, skrbnega gospodarja in zvestega naročnika »Slov. Gospodarja«. Bog mu je dal še čas in ravno v lepem maju je prebolel bolezn. Preč. monsignor prof. Ivan Vreže, ki se je čez binkoštno praznike nahajal na Bučah, se je v svoji veliki prijaznosti udeležil pogreba in spregovoril v imenu domačega g. župnika ob odprtem grobu lepe besede pokojniku v slovo in večni pokoj, žalujoči ženi in otrokom v tolažbo, vsem nav-

zočim pa v pouk. V imenu hiše mu bodi tukaj izrečena srčna zahvala! Blagemu očetu Antonu svetila večna luč, žalujočim sorodnikom pa odkritosrčno sožalje!

Buča. Binkoštnega romanja na Trsat in na otok Krk se je udeležilo 25 Bučanov, ki so se vsi veseli vrnili z najlepšimi spomini na našo trsatsko Mater božjo in na sinje Jadransko morje.

Razbor pri Slovenjgradcu. Pred kratkim izvršeno ljudsko štetje je izkazalo, da se je prebivalstvo tukajšnje občine pomnožilo za 71 in šteje sedaj 689 oseb. Ker je naša občina precej razsežna in radi svoje hribovite lege neprimerna za priključitev h katerikoli sosednjih občin, bo, kakor z gotovostjo upamo, ostala sama za sebe. Z ozirom na zvišanje davčne moči pa je potrebno, da se nekoliko razširi, kar se itak lahko in se najbrže tudi bo zgodilo. So namreč v gotovih sosednjih občinah nekatere kmetije, ki po svoji legi in po primeru oddaljenosti od sedešč občinskih uradov takorekoč naravno pripadajo k tukajšnji občini. — Kuluk na občinskih cestah bomo pričeli izvajati, kar je nujno potrebno, ker se ceste v zelo slabem stanju. Iz tega razloga tudi želimo, da bi se ugodilo prošnji občine, da naj bi se za banovinsko cesto, ki je še v primerno dobrem stanju, odrejene enote kuluka za letošnje leto prepustile občini v svrhu čim boljše poprave občinskih cest. — Za sv. birmo, ki se je bo vršila tukaj dne 25. junija, se prav pridno pripravljamo. Izvršila so se nekatere nujno potrebne popravila v cerkvi. Delo je lepo izvršil slikar g. Stojan iz Šoštanj. Vsem onim, ki so za popravilo kaj darovali, oziroma še bodo darovali, Bog plačaj!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Komaj je preteklo osem mesecev, odkar smo v »Slov. Gospodarju« poročali o žalostni usodi Avguštinovega Franceljna, ki je kot splavar utonil v valovih Savinje, zopet je nemila smrt se oglasila v Avguštinovi hiši ter pobrala skrbno mater gospodinjico Frančiško Žmave. Neutolažljiva žalost zaradi izgube obeh njenih sinov ji je prezgodaj izkopala hladni grob. Ravno teden dni prej je umrl njen brat Janez Firšt, po domače Matekov. V svetovni vojni je izgubil desno roko. Gospod jima daj uživati večni mir!

Velika Nedelja. Zadnji čas se je mnogo pisalo in govorilo o kuluku. Kuluk je sicer do

Vzamem priletnega moškega ali ženske v dosmiščno oskrbo, kateri mi posodi 15.000 Din za nakup goveje živine. Naslov se izve v upravi lista. 923

Posestvo 14 oralov s pridelki se proda. Zglašuje se 8. ali 9. junija pri Zelenko Črmlensak, Sv. Lenart v Slov. gor. 924

Sprejem s 15. junijem t.l. snažno kuharico za vse. Starost 30 do 40 let. Mesečna plača Dn 200.— Služba je stalna. Baumgartner, trgovina, Sv. Marjeta ob Pesnici. 929

Kdor išče v resnici za gospodarstvo namestnika, treznega, poštenega, naj vpraša za nalov v upravnistvu Slov. Gospodarja. 927

4 letna kobilica na prodaj v Razvanju 25. 6/31

oblastnega nastopanja proti sebi, je začel z igranjem z varnostnimi organi. Sicer bi bil lahko pobijal posamezne patrolje, tega ni storil, v prepričanju, da s krvavo silo ne gre dolgo. Ako bi potipal le enemu žandarju s kroglo na žilo, bi jo udril za njim kar celi bataljon.

Največja zabava mu je bila, ako se je sestel kje na samotni z žandarjem, ki niti najmanj ni slutil, s kom ima opravka. Med prijaznim pogovarjanjem, saj je znal kot bivši žandar, kaj zanima tovariša, ga je zvalil v bližnjo krčmo. Tukaj je plačal ubogi pari jed ter obilno pijače, še nalašč je zgubljal pri kartah, da je le prepričal žandarja, da se je pajdašil z najboljšim in najbolj radodarnim graščinskim gospodom.

Gostoljuben in postrežljiv napram žandarjem ni bil le po samotnih krčmah v svojem najožjem kraljestvu, da celo po trgih ter mestih. Kolikokrat je napajal ter rajal s kozjansko, podčetrtečko in šentpetersko žandarmerijo, ki mu je zapala vse ukrepe proti milijonkrat prokletemu tolovaju, katerega je vač izključeno izslediti.

Rad je povdarjal, da je Guzaj res prebrisana glavca, vendar je sramota za žandarje, da ne poznajo niti do danes pravega osebnega opisa, kaj šele, da bi zvohal, kod hodi, kje se zadržuje, ker ni krt, da bi ril pod zemljo in ne tič, da bi frčal po zraku in gnezdil na veji. Pri takih očitkih so se odrezali žandarji, da so plačani veliko preslabo, da bi nosili kožo in mogoče še življenje posamič na trg za razbojnika, ki je zavarovan od bogznaj koliko kompanjonov.

Kadar se je našalil Guzaj do sitega z domačimi žandarji, se je rad odpravil v bolj gosposki preobleki po železnici v Celje ali v Maribor. Tukaj je čital nemške časopise in se smejal, da se je tolkel po kolenih, kaj vse je priobčevala o njem strahopetna gospoda iz spodnjih trgov. Ko so čitali meščani gorostasne pravljice o Guzaju, so po prečitaniu razpravljali o predmetu, ki je bil zadnje mesece na dnevnem redu. Takim pomenkom se je rad pridruževal s posebnim povdarkom, da je baš iz onih krajev, kjer se vršijo ti indijanski dogodljaji.

malega že odslužen, koliko so pa ceste v — boljšem stanu, govore ceste same, naj si bodo potem banovinske ali občinske. Posebno občinska cesta, ki drži od banovinske ceste pod gradom gori proti cerkvi, je taka, kakoršna bi ne smela biti.

Trnovlje pri Celju. Nedavno smo poročali, da je v naši vasi preminula dobra žena Marija Grum. V isti hiši je potrkala dne 11. m. m. kručna smrt zopet na vrata in zahtevala mlado žrtev: Martina Gruma, moža Marije Grum in očeta četverih otrok. Mož je bolebal na pljučni jetiki, ki si jo je nakopal v kemični tovarni. Skozi vse dni svojega življenja je bil mož pošteni in na prvem mestu, vrl in dober oče. Ubogi otroci so na mah izgubili dobrega očeta in blago mamico. Rajni je bil zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«, ki ga je še na bolniški postelji rad prebiral. Pokojni naj v miru počiva, vsemogočni Bog mu bodi milostljiv sodnik!

Markstein v Severni Franciji. Tudi od tukaj se moramo malo oglasiti v tako priljubljenem »Slovenskem Gospodarju«, ker že nad eno leto bivamo tukaj na tem hribu. Imamo se čisto dobro, akoravno nas je le malo število Slovencev. Nismo pozabili na Boga, kakor so nas v naših otroških letih učili naši starši. Obiskali smo pred mesec dni Lurško Mater božjo v pravem Lurdu. Ne morem vam tukaj popisati krasote in lepote, katero smo tamkaj videli. Najlepše pozdrave pošiljam vam vsem dragim bralcem in bralkam »Slov. Gospodarja« ter vsem slovenskim fantom in dekletom!

*

Zanimiva pravda.

V kratkem bo obravnavalo sodišče v Parizu pravdo, ki se tiče trgovanja z orožjem in razpečevanja omamljivih strupov. V kočljivo zadevo je zapleten pariški poslanik afganistanskega pregnanega kralja Amanullaha ter kralj sam.

Ruskega begunca Hamukieva je nagovoril ob priliki sprehoda po carigradskih ulicah leta 1928 neki tujec in ga je pozval, naj potuje z njim v glavno mesto nove Turčije, v Angoro, kjer bode z lahkoto dobro trgoval. V Angori ga je peljal tujec k afganistanskemu poslaniku, kjer je prejel priporočilno pismo na afganistansko poslaništvo v Parizu. Hamukiew se je resnično odpravil v Pariz in je dobil tamkaj od poslanika Afganistana z imenom Ghulari Rabi Khana naročilo, naj nabavi 50.000 pušk s popolno opremo in 50 milijonov patron. Sprejel je ponujeno mu naročilo, kateremu je sledilo kmalu drugo in obenem mu je bilo nakazanih 50 milijonov frankov posojila. Koj za tem je bil Rus že v Londonu, kjer je prejel od angleške vojne oblasti po posredovanju švicarskih ter angleških porokov zahtevano orožje. Čez nekaj časa je naletel na dve finančni družbi, ki sta zagotovili njegovi trgovini z orožjem denarno pomoč. Odslej zanaprej pa se je zamotalo Rusovo toliko obetajoče trgovanje v razne neprilike. Ghulari Rabi Khan v Parizu je izjavil, on bo podpisal v imenu afganistanske vlade le od njega samega potrjene menice. Ker so se pa v Londonu ustavljali, priznati vrednost le od afganistanskega poslanika pod-

pisanih menic, se je cela sklenjena kupčija z orožjem razbila.

Nekaj mesecev za tem je bil kralj Amanullah pregnan iz Afganistana in prejšnji kraljev poslanik v Parizu zamenjan z drugim. Sedaj so pričela za Ruso, ki je bil duša kupčije z orožjem, razočaranja. Predvsem je skušal, da bi izsledil odstavljenega poslanika. Ta je bil pobegnil v Moskvo in se je pojavil nekje v Turkestanu kot oficir rdeče armade. Ker se Rusu ni posrečilo, da bi se poravnal mirnim potom z onimi, ki so mu dali naročilo za nakup orožja in municije, se je vrnil po dolgem tavanju nazaj v Pariz. V Parizu je naperil tožbo proti bivšemu afganistanskemu poslaniku in proti beži-kralju Amanullahu. V tožbi, ki pride te dni na dnevni red, zahteva opeharjeni Rus od nemaničev 15 milijonov frankov odškodnine radi protizakonitega preloma sklenjene kupne pogodbe.

*

Upravičen dvom. »Kaj je rekel tvoj oče, ko si mu po telefonu naznanil tvojo zaroko?« — »Nisem mogel prav razločiti, ali je odgovoril, ali pa je v telefon udarilo.«

No, saj jo imaš. Dva juda prideta v gostilno in vprašata, ali imajo kaj za večerjo. — »Samo dve ribi še, drugega nič več,« odgovorijo. — »Prinesite!« — Prinesejo: ena riba je bila velika, druga pa majhna. — »Kar vzemi,« pravi prvi jud drugemu, in le-ta si vzame večjo ribo. — »Sram te bodi,« pravi prvi jud nevoljno, »še manire ne poznaš.« — »I, katero bi pa bil ti vzela, če bi bil prvi jemal?« vpraša drugi jud. — »Malo, seveda!« odvrne prvi. — »No potem je vse v redu; saj jo imaš,« odgovori drugi jud.

Vedno ima smolo. Mlad berač je prišel k bogatinu prosit milodarov. Ta pa ga je kregal: »Tako mlad in zdrav človek, pa beračite?« — Berač: »Veste, imel sem v življenju hudo smolo, si nisem nič znal naprej pomagati.« — Bogatin: »Kaj pa ste po poklicu?« — Berač se je zlagal: »Trobentač sem!« — Bogatin pa je imel doma trobento, jo prinesel in rekel: »Zaigrajte mi eno pesem!« — Berač, ki trobente še držati ni znal, se je hitro izgovoril: »Glejte, ali vam nisem rekel, da imam povsod smolo, jaz namreč ne znam igrati.«

Ojoi! »Elza, čez obe ušesi sem v vas zaljubljen!« — »To mi jih je že več reklo.« — Da pa jaz imam daljša ušesa, kot vsi drugi.«

Pozabljen. Profesor, ko so potapljačevega potegnili iz vode, se udari po čelu in reče: »Zlomka vendar, sedaj sem se spomnil: jaz znam ja plavati!«

Vsakemu svoje. Mihel pride k odvetniku in mu pripoveduje zgodbo njegovega prepira. — Odvetnik: »Ali ste mi pa tudi vse po resnici povedali?« — Mihel: »Seveda; povedal sem vam čisto resnico! Mislil sem si, laži lahko vi sami pridate v zagovoru!«

»No, Andrejček, kam pa greš tako naglo?« vpraša sosed Vertinovega Andrejčka, ki je urno korakal mimo njegove hiše. — »Očetu grem naproti,« odgovori Andrejček. — »Oče pridejo šele jutri domov,« reče sosed. — »Vem,« reče Andrejček, »ali jutri nimam časa, ker imamo šolo!«

Prijateljice. »Veš, tako sem razburjena, zdi se mi, da sem napravila nerodnost. Včeraj me je prosil Gustelj za roko, pa sem mu rekla, da se še ne hočem moštiti, ampak v kratkem da morda ustrezem njegovi želji. Kaj praviš, ali je to obljuba?« — »O, ne! Kvečjemu groznja.«

Kaj pričakuje. Ko Nace dolgo in nepremično gleda na brzojavne žice, ga vpraša sosed: »Nace, zakaj pa gledaš na telegraf?« — Nace: »Veš, naš župan je danes svojemu sinu poslal telegrafično denar in jaz čakam, kedaj denar tu mimo gre, morda pade dol kak dinarček!«

Obljuba. Nekdo je kupil konjiča na sejmu. Ko je odjahal domov, se je stemnilo, začelo je bliskati, huda nevihta je prišla. Brž je obljubil mož, da bo prodal konja in ves znesek podaril v dobre namene, če bo prišel zdrav iz nevihte. Res se je zjasnilo in mož je držal besedo: vrnil se je na sejm, kupil ondi kokoš in povedal ljudem, da prodaja konja. A pristavil je, da samega konja ne proda, ampak tudi kokoš zraven. — »No, koliko pa hočete za oboje?« — »Za konja en dinar, za kokoš 5000 dinarjev,« se je odrezal čuden možakar.

Žena možu pri kosilu: »Dekla je odpovedala službo, ker si jo zjutraj tako ozmerjal pri telefonu.« — Mož: »Dekla, jaz sem vendar mislil, da govorim s teboj!«

*

Raznoterosti.

Vzorna farma. Pruska vlada je ustanovila med vojno v Finowu blizu Berlina veliko kmetijo, ki je zalagala z živili delavce bakrene livarne. Po vojni se je spremenila farma v vzorni zavod, ki se poslužuje najnovejših gospodarskih tehniških izumov. Grede in polja so po potrebi kurjena z elektriko in so deležna umetnega dežja, kar omogoči izdatnejšo in ponekod celo večkratno letino. V velikanskem kurniku s 4 in pol tisoč kokoši padajo sveža jajca takoj na mehaničen trak, ki jih nese v skladišča. Razen tega pošilja kmetija svoje pridelke s tovornimi avtomobili v Berlin in jih prodaja dopoldne na določenih krajih naravnost kupcem brez vsakega vmesnega posredovanja trgovcev. Vsled tega je finovsko blago cenejše ko v vseh berlinskih trgovinah in uživa veliko priljubljenost. Več kmetov iz okolice je sledilo temu zgledu. Njihova vozila so opremljena z označbo »neposredna prodaja«.

Srebrniki na tiru. Podružnica češkoslovaške Narodne banke v Moravski Ostravi je prejela obvestilo, da je na potu iz Prage 40 zabojev srebrnikov. Vrednost denarja je znašala nad 3 mi-